

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: Usoz-29/16-3

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Eveline Čolović Tomić, predsjednice vijeća, Mire Kovačić, mr.sc. Ivice Kujundžića, Lidije Vukičević i Mirjane Čačić, članova vijeća, uz sudjelovanje više sudske savjetnice Ljerke Morović Pavić, zapisničarke, u postupku ocjene zakonitosti općeg akta pokrenutog po zahtjevu M. H. iz T., koju zastupaju odvjetnici Zajedničkog odvjetničkog ureda A. B. i I. K. iz Š., na sjednici vijeća održanoj 26. travnja 2016.

p r e s u d i o j e

Zahtjev se odbija.

Obrazloženje

Podnositeljica je dana 3. ožujka 2016. (putem pošte preporučeno) podnijela zahtjev za ocjenu zakonitosti odredbe članka 1. i 4. Odluke o izmjenama i dopunama Odluke o komunalnom doprinosu Općine T. („Službeni glasnik općine Tisno“, broj 8/15.), kojom je mijenjan članak 7. i 12. Odluke o komunalnom doprinosu Općine T. („Službeni vjesnik Šibensko-kninske županije“, broj 9/13., 15/13. i „Službeni glasnik općine Tisno“, broj 1/14.), te je uz zahtjev dostavila rješenje Š.-k. ž., Općine T., Upravnog odjela za imovinsko-pravne poslove, prostorno uređenje i planiranje te komunalne poslove, klasa: UP/I-363-05/15-3968, urbroj: 2182/05-05/16-02 od 17. veljače 2016., kojim je utvrđena obveznikom plaćanja komunalnog doprinosa za ozakonjenje izgrađene stambene i pomoćne zgrade na nekretninama oznake čest.zgr. 772 i čest.zem 2832/6 k.o. T..

U zahtjevu podnositeljica ukazuje na presudu Visokog upravnog suda RH, poslovni broj: Usoz-76/15-7 od 28. listopada 2015., kojom je ukinuta u cijelosti odredba članka 7. Odluke o komunalnom doprinosu Općine T. iz razloga jer je istom definiran različit iznos naknade prema statusnom kriteriju, tj. prema kriteriju prebivališta obveznika plaćanja komunalnog doprinosa, a sve po zahtjevu za ocjenu zakonitosti općeg akta podnesenom od strane iste podnositeljice. Nakon ukidanja spornog članka 7. citirane Odluke, Općina T. pristupila je donošenju Odluke o izmjenama i

dopunama Odluke o komunalnom doprinosu, pri čemu podnositeljica citira odredbe članka 1. (kojom je mijenjan članak 7.) i članka 4. (kojom je mijenjan članak 12.) iste, ističući kako raniji članak 7. Odluke (prije donošenja sudske presude) propisuje niže iznose komunalnog doprinosa za osobe s prijavljenim prebivalištem na području općine T., dok novi tekst članka 7., ali sada u vezi s člankom 12. iste Odluke, također propisuje niži iznos komunalnog doprinosa za osobe s prijavljenim prebivalištem na području općine T. Dakle, Općina T. je navedenim odredbama pokušala zaobići stav i mišljenje Visokog upravnog suda RH, koji je u obrazloženju svoje presude decidirano rekao da se pomaganje lokalnom stanovništvu koje trajno živi odnosno namjerava živjeti na području općine ne bi moglo smatrati razlogom zbog kojeg bi se mogla utvrđivati jedinična vrijednost komunalnog doprinosa za gradnju, odnosno dogradnju, nadogradnju ili rekonstrukciju, odnosno ozakonjenje građevina na način kako je to utvrđeno odredbom članka 7. Odluke, jer se odnosi na obveznike plaćanja prema statusnom kriteriju. Međutim, iz sadržaja nove Odluke proizlazi da se zapravo sporna odredba članka 7. samo prebacuje u članak 12. te se stranke koje nemaju prijavljeno prebivalište na području općine T. i ovim novim tekstualnim rješenjem stavljaju u nepovoljniji položaj, a što je suprotno odredbama Zakona o komunalnom gospodarstvu („Narodne novine“, broj 36/95., 70/97., 128/99., 57/00., 129/00., 59/01., 26/03.-proč.tekst, 82/04., 178/04., 38/09., 79/09., 153/09., 49/11., 84/11., 90/11., 144/12., 94/13., 153/13. i 147/14.), prema kojem je komunalni doprinos novčano davanje koje je vezano isključivo za građevinu koja se gradi ili uklanja, te isto pada na teret vlasnika odnosno investitora građevine, a radi izgradnje objekata i uređaja komunalne infrastrukture. Zakon daje ovlast predstavničkom tijelu jedinice lokalne samouprave odlukom o komunalnom doprinosu odrediti zone, jediničnu vrijednost, način i rokove plaćanja komunalnog doprinosa, te utvrditi kriterije temeljem kojih se komunalni doprinos obračunava. Na kraju, citirajući odredbu članka 31. stavka 8. Zakona o komunalnom gospodarstvu, podnositeljica zaključuje da prebivalište obveznika plaćanja komunalnog doprinosa nije Zakonom predviđeno kao kriterij za utvrđivanje visine komunalnog doprinosa, slijedom čega predlaže ovom Sudu da prihvati zahtjev i ukine osporene odredbe.

S obzirom na razloge zahtjeva, a imajući u vidu rješenje dostavljeno u prilogu istog, te osobito ovosudnu presudu od 28. listopada 2015. i očitovanje donositelja dostavljeno u predmetu posl.broj: Usoz-28/16, u kojem je osporena odredba identičnog sadržaja, Sud je, rukovodeći se načelom učinkovitosti, u konkretnom slučaju ocijenio nesvrshodnim dostaviti zahtjev donositelju općeg akta na očitovanje jer isto ne bi dovelo do drukčije odluke u ovoj stvari.

Zahtjev nije osnovan.

Iz sadržaja zahtjeva proizlazi kako podnositeljica smatra da prebivalište obveznika plaćanja komunalnog doprinosa nije predviđeno Zakonom o komunalnom gospodarstvu kao kriterij za utvrđivanje visine komunalnog doprinosa, što posljedično znači da osporava zakonitost samo odredbe članka 12. stavka 2. i 3. Odluke o komunalnom doprinosu („Službeni vjesnik Šibensko-kninske županije“, broj 9/13., 15/13. i „Službeni glasnik Općine Tisno“, broj 1/14. i 8/15.-dalje u tekstu: Odluka), kojom je, pored ostalog, oslobađanje od plaćanja komunalnog doprinosa vezano za prebivalište fizičke osobe na području Općine T. u vremenu od najmanje 10 (deset) godina.

S obzirom na takav sadržaj zahtjeva, mjerodavna odredba za ocjenu zakonitosti osporene odredbe Odluke je odredba članka 31. stavka 7. podstavka 2. i podstavka 4. Zakona o komunalnom gospodarstvu, prema kojoj predstavničko tijelo jedinice lokalne samouprave donosi odluku o

komunalnom doprinosu kojom se obvezno utvrđuje jedinična vrijednost komunalnog doprinosa po vrsti objekata i uređaja komunalne infrastrukture i po pojedinim zonama, određena u kunama po m³ građevine (podstavak 2.), te opće uvjete i razloge zbog kojih se u pojedinačnim slučajevima može odobriti djelomično ili potpuno oslobađanje od plaćanja komunalnog doprinosa (podstavak 4.).

Dakle, iz citirane zakonske odredbe razvidno je da je uređenje komunalnog doprinosa stavljeno u nadležnost predstavničkog tijela jedinice lokalne samouprave, koje je svojim općim aktom, u okviru zakonom propisanih kriterija, ovlašteno utvrditi visinu komunalnog doprinosa, kao i opće uvjete i razloge za djelomično ili potpuno oslobađanje od plaćanja komunalnog doprinosa.

Dosljedno navedenom, ovaj Sud smatra neupitnom ovlast predstavničkog tijela jedinice lokalne samouprave da propiše opće uvjete i razloge temeljem kojih se u pojedinačnim slučajevima može odobriti djelomično ili potpuno oslobađanje od plaćanja komunalnog doprinosa.

S obzirom na takvo ovlaštenje predstavničkog tijela, tvrdnja podnositeljice iz zahtjeva, prema kojoj prebivalište obveznika plaćanja komunalnog doprinosa nije predviđeno Zakonom o komunalnom gospodarstvu kao kriterij za utvrđivanje visine komunalnog doprinosa, nije od utjecaja na rješenje ove stvari. Naime, iako ni prebivalište ni mjesto rođenja, a niti uopće bilo koji drugi kriterij vezan za osobni status obveznika plaćanja komunalnog doprinosa, nisu kriteriji predviđeni Zakonom o komunalnom gospodarstvu temeljem kojih bi predstavničko tijelo imalo ovlast smanjiti visinu komunalnog doprinosa, u konkretnom slučaju se ne radi o takvoj pravnoj situaciji. To stoga jer je predmet ovog postupka ocjena suglasnosti sa zakonom odredbe općeg akta kojom su normirani uvjeti za oslobađanje od plaćanja komunalnog doprinosa, a što je u skladu sa zakonom propisanim ovlastima.

Navedeni zaključak proizlazi iz sadržaja citirane Odluke (osobito poglavlja VII, naziva: Oslobađanje od plaćanja komunalnog doprinosa), kojom je Općinsko vijeće Općine T. utvrdilo različite kriterije za potpuno ili djelomično oslobađanje od plaćanja komunalnog doprinosa, među kojima je jedan od kriterija i prebivalište obveznika plaćanja komunalnog doprinosa na području Općine u određenom trajanju, a što nije u suprotnosti s mjerodavnim odredbama Zakona o komunalnom gospodarstvu.

Takvo pravno stajalište u skladu je sa dosadašnjom sudskom praksom u postupcima ocjene zakonitosti općih akata, u kojoj je Sud dosljedno činio razliku između, s jedne strane, kriterija za određivanje jedinične vrijednosti komunalnog doprinosa (područja zone, vrste objekata i obujam građevine) te, s druge strane, kriterija za djelomično ili potpuno oslobađanje od plaćanja komunalnog doprinosa (prebivalište vlasnika/investitora, HRVI, namjena građevine – zdravstvo, socijalna skrb, prometna i komunalna infrastruktura i dr.). Isto proizlazi i iz ovisudne presude, poslovni broj: Usov-76/15-7 od 28. listopada 2015., na koju se poziva i podnositeljica u svom zahtjevu, a kojom je ukinut članak 7. Odluke o komunalnom doprinosu Općine T. („Službeni vjesnik Šibensko-kninske županije“, broj 9/13., 15/13. i „Službeni glasnik općine Tisno“, broj 1/14.), uz obrazloženje da prebivalište vlasnika odnosno investitora građevine, kao kriterij za određivanje jedinične vrijednosti komunalnog doprinosa, nije suglasan sa zakonom. Pri tome je već u toj presudi (donesenoj dijelom po zahtjevu iste podnositeljice, a dijelom po službenoj dužnosti) ovaj Sud jasno izrazio stajalište da predstavničko tijelo jedinice lokalne samouprave može svojom odlukom, u skladu sa zakonom, propisati opće uvjete i razloge zbog kojih se u pojedinim slučajevima može odobriti djelomično ili potpuno oslobađanje od plaćanja komunalnog doprinosa, a

što je upravo ovdje slučaj.

Kako, dakle, osporena odredba članka 12. stavka 2. i 3. Odluke nije nesuglasna sa zakonom, to je valjalo, odgovarajućom primjenom odredbe članka 57. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima, zahtjev odbiti kao neosnovan.

U Zagrebu 26. travnja 2016.

Predsjednica vijeća
Evelina Čolović Tomić, v.r.